

magam a vallásos életnek, pap és többé-kevésbé szerzetes vagyok, hiszem, hogy a kereszténységnek forradalmi kell lennie, mert az Evangélium forradalmi." Jogosult ugyan „a felebarátunk védelmét szolgáló” erőszak, „de az Evangélium az erőszakmentességet tekinti a keresztény ember legtökéletesebb fegyverének: legyőzni a rosszat jóval, a gyűlölséget a szeretettel”.

Ami pedig Cardenal „elmenekülését” illeti: két évi noviciátus után — egészségi okokból és lelki megfontolásból — elhagyta a Getszemánit és Kolumbiába ment. Ott egy bencés kolostor tagjaként elvégezte a teológiát, majd visszatért hazájába. A nicaraguai székesegyházban szentelték pappá, 1966-ban. (Korábban még Kolumbiában megszerezte a doktortitust is lírai költészetből.) Ma is Nicaraguában él, a Nicaraguai tó egyik szigetén, Solentinamén, ahol — néhány szerzetestársával együtt — keresztény

kommunát létesített. „Egy alig népes területen, irástudatlan indiánok között tevékenykedik Cardenal, s vele több társa, századunkban ugyanúgy, mint a középkori bencés szerzetesek. Művelik a földet, tanítanak, anélkül azonban, hogy valamiféle monostort akarnának alapítani. A keresztény közösség új formája ez. A munkát az indiánokkal közösen végzik — írja P. Kurz (Orientierung, Zürich, 1972. július 15). Cardenal világhírét különben nem a „Nulla óra” című (Nicaragua népi hősné, Sandinónak szabadságharcáról szóló) valóban nagy költeménye alapozta meg, hanem a „Vágd szét a szögesdrótot” címmel megjelent — és eddig több mint 14 nyelvre lefordított — kötete, amelyben a szegények igazságát, a modern ember istenélményét és közösségi érzését szólaltatja meg a szoltárok nyelvén.

BALÁSSY LÁSZLÓ

A Vigilia a nagyvilágban

A Vatikáni Rádió 1972. október 3-1 magyar adása elemzően foglalkozott Nyíri Tamás professzornak a Teológia 1972 szeptemberi számában megjelent cikkével („Hogyan él a magyar papság?”); október 24-1 adásában pedig ismertette Cserháti József pécsi püspöknek az Új Ember 1972. október 15-1 számában megjelent cikkét, melyben a püspök Nyíri Tamás Teológia-beli tanulmányára reflektált.

Hegyí Béla, a Vigilia belső munkatársa lapunk képviselőjében részt vett a Párizsban 1972. szeptember 27-től október 2-ig tartott Teilhard-szimpozícionon, melyet a Fondation Teilhard de Chardin és a Foyer International de Paris közösen rendezett. A szimpozícion tárgya „Merre halad az élet?” volt, amelynek keretében Norbert Ségard („Mit akar a neveléstudomány?”), R. P. Leroy SJ („A bölcsesség próbája”), Joël de Rosnay („Teilhard után — az egység felé”), Madeleine Barthélemy-Madaule („Egység, ahogyan mi szeretnénk”), Francois Meyer („A jövő hiperbolája”) és Gustave Martelet SJ („Teremtés és eszkatológia”) tartottak előadást. Az egyes előadásokat kerekasztal-megbeszélések és az előadók vízszontvlaszai követték.

Bozóky Mária festőművésznő, lapunk külső munkatársa több sikeres budapesti kiállítása után december 8-tól 23-ig a kölni Galerie Glaubben „Szakrális és profán művek” címmel mutatja be grafikai munkáit a nyugatnémet közönségnek. A tárlat anyaga 104 grafikai mű, köztük Kafka-illusztrációk és a festőművésznőnek a Vigiliából is ismert rajzai.

Bozóky Mária rajza